

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД

**“Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського”**

кафедра філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності

МАТЕРІАЛИ

**V Міжнародної конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених
“КОНЦЕПТИ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ СУЧАСНОГО
СУСПІЛЬСТВА”**

(Одеса, 25-26 травня 2023 року)

Одеса -2023

УДК: 1:403:316.6(08)

К 65 Концепти соціокультурної трансформації сучасного суспільства //
Матеріали V Міжнародної конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених «Концепти соціокультурної трансформації сучасного суспільства» (Одеса, 25-26 травня 2023 р.) 175 с.

Рецензенти:

Єременко Олександр Михайлович – доктор філософських наук, професор кафедри філософії Національного університету «Одеська юридична академія»

Пальчинська Мар'яна Вікторівна – доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри психології, педагогіки та лінгводидактики Державного університету інтелектуальних технологій і зв'язку

Збірник матеріалів V Міжнародної конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених «Концепти соціокультурної трансформації сучасного суспільства» вміщує матеріали, які досліджують соціокультурні засади трансформацій ціннісної сфери життєдіяльності суспільства, аналізують соціокультурні трансформації молодіжного соціуму, показують соціокультурні трансформації освітнього середовища та розкривають проблемні моменти культури бізнесу в умовах соціокультурної трансформації сучасного українського суспільства, а також розглядають синергетику як самоорганізаційну систему у суспільстві, що трансформується. Рекомендовано для науковців, педагогів, докторантів, аспірантів, студентів.

Ухвалено до друку та розповсюдження мережею інтернет вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський державний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

also characterized by a network of synergetic communication channels and is coordinated by values of free Ukraine and humanism. Among the humanistic values that determine the movement in the system of social being of modern Ukrainian society, the values of freedom and human life stand out. It is noteworthy that one of the manifestations of such systemic transformation is the shift of system-forming factors from geographical to axiologically determined.

Despite the achievements of modern technocratic society, the significant reducing of human labor still remains far from reality. AI as an extremely advanced calculator will allow humanity to "horizontally" improve its already highly developed condition of industry and of its management. However, exclusively technocratic thinking in approaches to the design of future of humanity has already discredited itself by causing global climate change, depletion of ecosystems and man-made disasters. The technocratic approach to understanding of the nature of civilization by default includes the contradiction of increasing industrial potential on the one hand, and of destroying the planet on the other hand. Obviously it leads to zero-sum results. Only human spirit can be a cause of the "vertical" evolution of civilization, facilitating the movement from 0 to 1. The future of civilization without human is impossible and must be considered on three levels: planet, human, technology. Only the coordination and not the opposition of the first and last components will allow to release additional resources for innovative thinking and healthy evolution of social being.

References

A. Agrawal, J. Gans, A. Goldfarb, From Prediction to Transformation, Harward Business Review, November-December 2022

Kisse Anton Ivanovich – doctor of Political Sciences, Associate Professor of the Department of Philosophy, Sociology and management of socio-cultural activities of the state institution "South Ukrainian national Pedagogical University named after K.D.Ushinsky"

MANAGEMENT OF SOCIOCULTURAL ACTIVITIES: THE PROBLEM OF PERSONALITY TRANSFORMATION

The large-scale sociocultural transformation observed in the world today has a different estimated impact on the state of society. The nature of property relations is changing, and the Society of developed countries is more open to accepting moral values and technological innovations of other cultures. However, the axiological transition to an open society and its maximum complication is accompanied by disintegrating phenomena, such as inconsistency and inconsistency of the goals of

society and individuals; the confrontation of various social groups and social forces, the conflict between the models of organization and self-organization in the management systems of socio-cultural development of the country.

The sociocultural sphere management system that has developed over the past decades is essentially innovative, which previously did not function due to the lack of a virtual community as a basis for functioning in the context of global disasters. Due to the new economic, political and sociocultural conditions, specialists in the sociocultural sphere face new problems, although fundamentally new opportunities open up. Thus, legal and economic independence radically changes the content and forms of relationships in any sociocultural institution, whether it is a cultural center, leisure center or musical group, both between its employees, and with management bodies and with visitors (consumers of sociocultural services). Determining the strategy and tactics of cultural activities now becomes an internal matter for the staff of this institution, and the main limiter of its free behavior is the legislation and the charter approved on its basis. Absolutely all socio-cultural groups are increasingly involved in the process of managing sociocultural development, and cultural initiatives of citizens are developing as much as possible.

Management of sociocultural activities should be carried out with a focus on modern trends in the development of society, science, technology, and the entire modern culture, taking into account the meaning of cultural activities, which consists in its improved character, in the "cultivation" of all components of human existence, in the ability to take a person beyond their limits in the form of goal setting, constructing an ideal image of a person and the world.

Thus, modern management of sociocultural activity belongs to the category of innovative, creative activity, because it provides for a purposeful, practically justified transformation of reality, is built on the basis of appropriate modern sociocultural technologies.

With the development of management theory and practice, the ideas of self-organization in managing organizational processes, which many researchers consider the basis of the organization of the future, are of increasing interest. Thus, the American scientist G. Morgan writes: "the time of organized organizations has passed, the main competence of the manager is to realize the importance of self-organization and fully stimulate it" [1, p. 124].

Especially significant in this context is the self-organization of society, social groups, and individuals. Self-organization is understood by us as a purposeful process during which the organization of a complex dynamic system is created, reproduced or improved. The properties of self-organization are revealed by objects of various nature: from biological to sociocultural.

Philosophical analysis of the essence of the concept of "self-organization" in the context of our research provides grounds for understanding the dialectics of organization and self-organization as two complementary processes. In different

historical periods, the development of the sociocultural sphere in our country, in different territorial and regional conditions, experienced an altered dominance of certain factors, which can be interpreted as the dominance of trends in self-organization.

This observation is particularly important for modern Ukrainian society, which is suffering from Russian aggression. It is the high level of self-organization that allows Ukrainian society to successfully resist the invaders and moral degraders. At the same time, the most important features of successful development are the integrated development of sociocultural infrastructure and the systematic intensification of creative skills of the individual.

It should be noted that the management technologies of sociocultural activities, which are traditionally dominated by the organizational component, come into conflict with the need to develop innovative technologies for sociocultural self-organization of the population. It is necessary that specialists in the sociocultural sphere, cultural and educational workers have full knowledge of innovative technologies, and a creative person contributes to the fastest possible introduction of innovations.

Thus, there is a need to overcome these contradictions at the level of the theory of socio-cultural management, focusing on the management of sociocultural activities in the process of self-organization of the population. The theory of sociocultural activity requires studying the features and effectiveness of implementing the management of socio-cultural activities in the process of self-organization of the population in the system of open sociocultural space of modern society (open for the implementation of socio-cultural activity of the population). It is necessary to study the influence of management of sociocultural activities in the process of self-organization of the population on the awakening of socio-cultural activity of the individual as an object of real processes of sociocultural development. Finally, it is necessary to identify and experimentally test sociocultural technologies that contribute to optimal self-organization of the population, the formation of civil society institutions in Modern Ukraine.

At the same time, the most important component of the study is the understanding of the sociocultural, which is considered in a significant part of the works of modern Ukrainian scientists E. R. Borinstein, S. L. Kataev, Yu.G. Soroka and others [2-5].

Such a problematic field of this study-it shows that in the scientific theory, methodology and organization of sociocultural activities, the question of the theory and practice of management of socio-cultural activities in the process of self-organization of the population in the context of the development of the sociocultural sphere of the individual has not yet been raised. And in this matter, the formation and development of civil society, the promotion of creative initiatives is key both for all

mankind as a whole and for modern Ukrainian society, especially on the thorny path of victory over the enemy.

List of sources used

1. Morgan Lewis Henry. Ancient society; or, Researches in the lines of human progress from savagery, through barbarism to civilization. USA: University of California Libraries, 2008. 560 p.
2. Борінштейн Є.Р. Особливості соціокультурної трансформації сучасного українського суспільства: Монографія. Одеса: Астропринт, 2006. 400 с.
3. Борінштейн Є.Р. Трансформаційні процеси в суспільстві: навчально-методичний посібник. Одеса: ВМВ, 2014. 48 с.
4. Катаєв С.Л. Сучасне українське суспільство: Навч. посібник. Київ: Центр навчальної літератури, 2006. 200 с.
5. Сорока Ю.Г. Свої, чужі, різні: соціокультурна перспектива сприйняття Іншого: монографія. Харків: ХНУ імені В. Н.Каразіна, 2012. 332 с.

Маковська Олена Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри філософії та культурології Київського національного університету технологій та дизайну.

ФІЛОСОФСЬКЕ ПОЛЕ КУЛЬТУРИ: ПРІОРИТЕТИ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

У світі соціогуманітарного знання поняття культури стоїть в ряду фундаментальних. Воно вважається одним з найважливіших явищ життя людського суспільства і необхідним для аналізу людського життя. Перше, що слід зафіксувати при розгляді поняття культури, його багатозначність, розмитість обрисів, використання і застосування в різних відносинах. Важко назвати інше слово, яке мало б таке ж безліч смислових відтінків.

Проблемі визначення культури була спеціально присвячена книга американських культурологів Альфреда Кребера і Клайда Клакхона «Культура критичний огляд визначень» (1952) [1], в якій вони відзначили величезний і всезростаючий інтерес до цього поняття. Так, по їх підрахунками, з 1871 по 1919 роки було дано всього 7 визначень культури. Перше з них, як вони вважають, належить видатному англійському етнографу Едуарду Тайлору (1832-1917), який розглядав культуру в якості сукупності її елементів: вірувань, традицій, мистецтва, звичаїв і так далі (1871) [2]; з 1920 по 1950 роки у різних авторів А.Кребер і К. Клакхон нарахували 157 визначень даного поняття, в 1960-ті